

Cu sabia-n mână

Cu sabia-n mână pornește, cu sabia Duhului Sfânt,
Și fără de frică vestește al Domnului nostru Cuvînt.
Să nu te-nspăimînte vrăjmașii, acei din popor adormiți,
Acei care-l uită pe Domnul, deși au fost cînva smeriți.

Vestește Cuvîntul și spune, căci mulți dintre ei s-or trezi.
Tu cheamă-i la faptele bune, căci poate se vor pocăi.
Nu-ți pese de-acei ce vor rîde, căci plînge-vor ei la sfîrșit,
(:Cînd îngerii sfinți îi vor strînge pe-acei care s-au pocăit.:)

Vai Doamne, ce vremuri, ce stare, e astăzi pe-ntregul pămînt;
Atîtea păcate apasă, ei numai privesc la Cuvînt.
Se-anunță alegeri pe față, păstori, episcopi renumiți,
Aceștia învață poporul, acești păcătoși sodomiți.

Pe vremea lui Asa, se știe, acel împărat renumit,
Pe-acei cu sodomice fapte, din țară i-a scos, i-a gonit.
Dar unde e Asa să vină, la Boston, la Roma, la noi,
(:Să scoată vrăjmașii din țară, ce-aruncă în apă noroi:)

Vai Doamne, ce vremuri, ce stare, ți-e frică să spui, să vorbești
De faptele lumii murdare, ce-adeșea le-auzi, le privești.
Mînia curînd se arată, și spinii vor arde, să știți.
Făptura murdară, pătată, toți răii vor fi nimiciți.

Va arde Sodoma cea mare, tot neamul cel nelegiuit,
Vor arde femei și fecioare, oricine e nepocăit.
E aspră cîntarea de jale, dar Domnul mi-a zis să o scriu,
(:Să afle oricine, să știe, căci Domnul curînd va veni:)

Nu-s vremuri de groază, de ciură? nu-i oare sfîrșitul în prag?
Păcatul dărîmă, zugrumă, tot ce e mai bun și mai drag.
Bețivii, stricații, curvarii, ce-și caută refugiul la sfinți,
Dar nu să se-ntoarcă la Domnul, ci după aprinse dorinți.

Ștefan e lovit cu mînie de pietrele zișilor frați.
Pretinșii apostoli ai crucii dau banii din nou la soldați.
Isus pentru unii e mitul ce trebuie sărbătorit,
(:Dar nu se întoarce la Domnul să creadă Cuvîntul vestit.:)

Amin